

licul

Humor și satiră

BCU Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Bechnitzeum*) a plesnit ca brósca, când era să se facă bou.

Ceea-ce, acum patru ani, am prorocit, s'a întâmplat estan în 13. Octobree: „Institutul tipografic“ din Sibiiu, sub conducerea grupului de ómeni independenți, dar' necapaci, a bancrotat. — După-ce grupul de ómeni indepedenți, alias împotenți, 'și-a mâncat capitalul de 40,000 fl., ca țigani biserica, certându-se cu tótă lumea, „Institutul tipografic“ sta întins, ca Dada, pe scândura lată, neci mort neci viu, și striga: Unde-'i omul, care se me arunce-'n lac?!

Ca se afe omul, Macmahon cu Eu-geniu grupului de ómeni independenți au plecat la cerșit, și 'l-au aflat. Ceea-ce Tribuna Nr. 233, cu îngânfarea țiganului sätul, anunță orbi et urbi dîcînd: „În ședința sa de ieri direcțiunea „Institutului tipografic“ a servîrșit un act important. Locurile vacante de directori ai acestei societăți sau ocupat prin ale-

*) „Bechnitzeum“ institut de bancrot pe acțiuni, întemeat cu curagiul găinei mórte prin concursul mai multor învêțați „particulari“, redactori părăsiți, negustori în lână, petrolu și roșcobe, cari, in lipsa de alte întreprinderi, se cred chiamiți a face geșeft în bucóvne și altă literatură, și sub conducerea unei bănci, care, după natura asigurărilor, ar trebui se pórte numele „Apis“. — Veđi Calicul Nr. 5 din 1884.

gereea d-lor A. Mocsonyi, Dr. A. Mocsonyi, V. Babeş şi C. Bredicean, sună pe româneşte așa: Punga golă a „Institutului tipografic” s'a înlocuit prin punga plină a Mocsonyeştilor!

Care va se dica — cum dicea Tribuna, cându-i era punga plină — cu ziua de 13. Octobree „Tribuniştii”, recte „Archipiţgoii” s'au turtit la părete, ear' Tribuna, trecând la confesiunea gr.-or. se va continua cu ajutorul Mocsonyeştilor, sub epitropia lui Babeş!

Et quod erat demonstrandum: „Bechnitzeum a plesnit, ca brósca, când era să se facă bou!”

Fie-i țărîna ușóra, ca câinii se-l pótă desgropa!

Calicul.

Noutăți cu ciucur la ureche!

Simion Popescu, protopusnicul tractului gr. or. al Sibiiului, a luat frunză-n buză, și lumea-n cap. Se vorbește cu tótă serioșitatea, că și consistorul archidieceșan gr. or. din Sibiiu, la care procesul disciplinar contra lui Simion Popescu, de 8 luni, stă în pendentă, va ș'o ia după acesta. — Drum bun, pe unde n'o fi noroiu!

Vacanta în direcțiunea „Institutului tipografic” s'a declarat în permanență:

Frații Brote își dau acțiunile pe roșcobe!

I. A. de Preda mai dă celui ce-i cumpără acțiunile pentru valórea hârtiei, pe care's tipărite, un căpău pe deasupra!

Popea s'a hotărit a jertfi acțiunile institutului tipografic spre acoperirea speselor împreunate cu întărirea sa de vicepresedinte al asociațiunei transilvane!

Dunca taie mereu la cupóne dela acțiunile institutului tipografic, și întreabă pe Harșan, dacă n'ar putea intenta proces pentru tocirea fórfecilor?!

Boiu, scontrânduși hârtiile de valóre, când dá preste acțiunile institutului tipografic, esclamá: N'ați veđut pe Lupu?!

Bechnix plânge și se tângue, că nu se mai află proști, ca cei-ce 'i-au cumperat casa, ca se-'i cumpere și acțiunile institutului tipografic!

Cunțan cântă: „Tóte sunt deșertăciune, acțiunile institutului tipografic sunt umbră și vis!“

Dr. Comșa archibălegarul gr. or. dela institutul pedagogico-teologic „Andreanum“ 'și-a coperit melegarele cu acțiuni d'ale institutului tipografic!

Dr. Crișan, unica acțiune ce o are dela institutul tipografic, o a pus la dispozițiunea sócră-sa, ca s'o valoreze!

Dr. Barcean a consultat pe frate-so, că óre nu s'ar putea face brânză din acțiunile institutului tipografic? etc.

Singur Calicul, care a primit dóuě acțiuni d'ale institutului tipografic în cursul abonamentului seu anual, se mai ține cu averel

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop Marcuț ca un husar
Și jăcă-'n prima Brumar
Dar' jăcă și iuesce
Să se ducă-'n lumea veste!

Marcule, voinic ocoș
Dute-o leaca pe Mogoș
La notariul Vasilie
La Birluț ce nu ști scrie.

Hop! și dacă li afla
Il prinde în brânca ta
Și de acolo nu-'l lăsa
Până ce s'-a desbăta.

Treaz când a fi cum se cade,
Preste plit o brâncă-i rade
Pân' va eși sânge roșu
Să se adune Mogoșu.

Hop! și-n fața nații
Dă-i lecții cum singur știi,
Învată puțin moral
Pe ăst bou cu cap de cal.

Spune-i ce-i biserica,
Școlă și sərbătórea,
Spune-i că notari ca el
Faci și dintr'-un măgărel.

Mai spune-i că cu beția
Cu bătăi și bicheria
Și-a păpa notărășia
Și apoi va cânta tot i-a!

Mai spune că legea-i lege!
Și de ea se nu se lege,
Lege-se de gard ori iescle
Dar' dee pace la lege.

Căci lege și sacraminte
Sunt pentru ómeni cu minte
Nu pentru răuci ca el . .
Dă-i ca la cățel!

Dacă tot nu s'-ar corege
Și-ar huli sfânta lege
Atunci scóte-i doi — trei dinți
Și pune-i la bot ogrinji.

Pe preuți de-ar blěstăma
C'-un căpěstru-l poți lega
Se-l încingi cu tarnița
Și se-i strigi țu-țu i-a!

Astea de n'-ar folosi,
Atunci Mărcuț li sui
Colo-'n vêful Cicerii
Și acolo-i vei iui:

Măi nătărău Vasilie,
Mergi în trudă și-n urgie
Tu cu nêrođiile
Nu ne-ncălci ițele!

Jócă Mărcuț îndesat
În oraș în Bălgărat
Jócă ca un cavaler
Că-i fi protopresviter!

Hop Mărcuț, cap de bostan,
Că cu proța Tordășian
Ești ca ou cu ou în tóte
Mergi la el, din casă-'l scóte!

Hop, că tu de nu li scóte
Și-a róde hainele tóte
Frândăvind și lenevind,
De iceda cólea mișcând.

Că de douăzeci și cinci
Ani, de când îi el aici,
Prin tract încă n'a âmblat,
N'-a eșit din Bălgărat.

Ba pardon, pân' la Țelna,
Unde 'și are viia
Eșit-a de multe ori
Și — raita după cuptori!

În tractul lui, mări vecine
 Cu lampa lui Diogine
 De ai cota dascăli și școle,
 N'-află, decât doră góle.

Din 38 de sate
 Tot fruntașe și bogate
 Trei au și dascăli în școle
 Cele alalte tóte-'s góle
 Ca dăscăleștile óle,
 Și ca glava dumisale.

Cassele celea școlare
 Și celea parochiale
 Sunt pline ca școlele
 Ca la dascăli ólele.

Fondul cel protopopesc
 E un ce necunoscut
 Totuși nătângi se găsec
 Cari mai cer bani împrumut.

Preoții mi-'l veneráză
 Ca găinele pe barză,
 Subalternii mi-'l ascultă
 Și strig vivat când strănută.

Dar' dómna protopopésa
 Nu-l las'-a eși din casă
 Căci cum éșă, cum se-'mbétă
 Și cade p' ângă poiată.

Apoi scrie circulare
 Și spune că reu-i pare

Că , lată agitățione
 Pre persóna lui se pune. (* *)

Ear' turcésca lui purtare
 Și de bani manipulare
 Nime-'n lume nu o știe,
 Nici Rubin nu o descrie.

Deci Mărcuț, pe Tordășian
 Jócă-'l bine și avam
 Ca toți se știe ce fel
 Este bradipul model.

Nici jucat de n'-ar porni
 Tractul a-'l chivernisi
 Atunci alta nu ți rămâne
 Decât se mi-'l duci cu tine.

Și jucându-mi-'l sub ciur
 Se-'l întorni jur împrejur
 Și se strigi: aci arat
 Bradipul din Bălgărat.

În lume pentru pițule
 Ca pe moime și pe mule
 Atunci îl poți aréta
 Că nu-i vrednic de alta!

Mai în urmă-'l recomândă,
 Prohodește-'l și-'l comândă
 Și-'l frécă bine cu ai
 Că pute a putregai!

Mărcuțule cap ușor
 Dute și la Ludișor

*) Vorbele protop. Tordășian din Circ. nro 188 ex 1888. Red. Calic.

Colo-'n țera hreanului
Unde sub clóșcă sug pui.

C'-acolo sunt doi preuți
Amêndoi cu gârgăuți
Cel unit e artagos
Bou de baltă-i ortodocs.

El, bietul Bartolomei
Gândești că-i un snop de mei,
Preutésa-i pórtă cárma
Ea caută mai des și crișma.

Până popa miruește
Ea grițarii-i colduește
Colo-'n șurt fi sprijinește
Și-'n crișmă-i sălășlueste.

Barba popii drept că-i désă,
Dar' cinstita-i preutésă
I-o rărește cât clipești
De veți tot flóce popești!

Ați ómenii știu de rost
Că ei au un popă prost,
Vestea-a mers și la oraș,
La vestitul Făgăraș.

Du te deci la Zaharie
Și-i dă crătінță și iie
Și căftă și sarică
Că-i popă se nu mai dică,

Ear' barba cea mândru désă
S-'o poți da la preutésa

Ai gândi că veți o capră
Pe costițe, pe la iérbă . . .

Hai Mărcuț se-'ți dau un fes
Se poți mere la congres
Colo-'n Sibiiul vestit
La Miron Metropolit.

Că domnul metropolit
Acum știu că-i obosit
De toastele ținute
Și de noptile pierdute.

Că-'n Sibiiu, pre cum se știe,
Tocma la Metropolie
Sfinți părinți s'-au adunat
Ca și țigani la sfat.

Și acolo fac ciorobor
Pe conta supușilor,
Carii's mai tari în măséle
Ëia's mai fără greșele.

Lucrul, precum se pricepe,
Chiar dela Cap se începe,
Deci Miron referitor
La vađa archireilor
Un cuvânt ține pompos
Ca Patița de frumos.

Cei de față strig vivat!
Dada bine a cuvântat!
Apoi au verificat
Ce pân'-aci au lucrat.

Astfel ȕi de ȕi ei lucră
 Protocóle verifică
 Şi eară scriu protocóle
 Până-'s fondurile góle.

Destul că dela congres
 După cât am înţeles
 A eşit, s'-'a hotărît
 Pentru-un protopop cinstit:

Cine vrè a fi protopop
 Se fie lung cât un plop
 Activ cum e Tordăşanul
 Şi cucernic ca cârlanul.

Se aibă pèr lung şi creţ
 Ca gliganii din coteţ,
 Ca popa George din Lisa
 Ori ca protopopul Cristea.

Sè se ştie iscăli
 Şi cu potcóve ceti
 Cum şti şi Gal din Abrud,
 Altcum póte fi şi surd.

Se ştie aduna stole:
 Bani, fuióre şi fasole,
 Baraboi, póme uscate
 Şi ori-ce neam de bucate.

Se nu mai fie gingaş
 Ca popii din Făgăraş
 Primescă caş, lână, fióce,
 Şi alt neam de dobitoíce!

Pe evangélie se jóre
 Că n'-'or fierbe în unsórá
 Caféua . . nici n'-'or fuma
 Tutun de 3 bănuţi.

Sè se prindă cum că postul
 L'-'or ţiné cu tot de adinsul:
 Dormind nici când n'-'or mânca
 Nici n'-'or bea — apă rece.

Sè se lege a imita
 Pas de pas viaţa s'-'a
 După a lui Tordoşan [sóm).
 Care-'i grozav de harnic (în

Se jóre că şcólí şi dascáli
 Şi procese şi divorţuri
 Nu le-a trece nici prin minte,
 Decât purcei şi plăcinte.

Şi jóre că s'-'a trudi
 Pe uniţi a travesti
 Cum s'-'a trudit şi Herman
 Cu Cotuţ pe la Căian.

Décă tóte le-a subscrie
 Este demn de ţingilie
 Aşa a eşit din congres,
 După cât am înţeles.

Pe atare individ
 De n'-'a fi chiar invalid,
 L'-'a alege tot norodul:
 „Nárođii aleg pe národul!”

El de-a fi om cu viेतă,	Cu atâta ne am ales
Va sta până deminेतă	Din luminatul congres
Tot ca protă . . . la din contră	Apoi sfinții de părinți
Cât va vrè metropolitul.	S'-au dus cu trenul acasă

Strigând : vivat congresul
 Și domnul fond — flotantul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Simion Popescu.

Dute opt cu a brânzei! Iați însè și copii
 cu tine, pentru-ca și cei din România sè se con-
 vingă despre activitatea ta, ca celibe model
 gr.-or. Dracul, când vrea se ia pe cineva, îl ia
 din biserică!

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

Dacă Uniții ar voi se ne cumpere congresul nostru național-bisericesc, eu 'li 'l-aș vinde în preț, cu care Stroia 'și-a vîndut ouăle. Stroia — după cum totă lumea știe — făcînd negoț cu ouă, cumpera d'o groșiță două, și vindea câte nouă!

Vîndînd eu estmod congresul nostru Uniților, româ-nimea, fără deosebire de disc confesional, ar face un bun geșeft: Noi, care avem puțini bani, am remânea cu banii, și Uniții, după ce 'și-ar cheltui mulții bani, ce-'i au, furînd lui Dumnezeu timpul cu palavragii parlamentare, pôte' că 'și-ar veni la minte, și ar da celibilor cu picioru'n grindă!

Mai mult, eu, dacă Uniții s'ar afla aplecați a ne cumpera congresul, le ași da tóte actele și protocoálele nóstre congresuale pe deasupra, ca fuiorul popii, ca se învețe, cum nu trebuie se se facă legile bisericești.

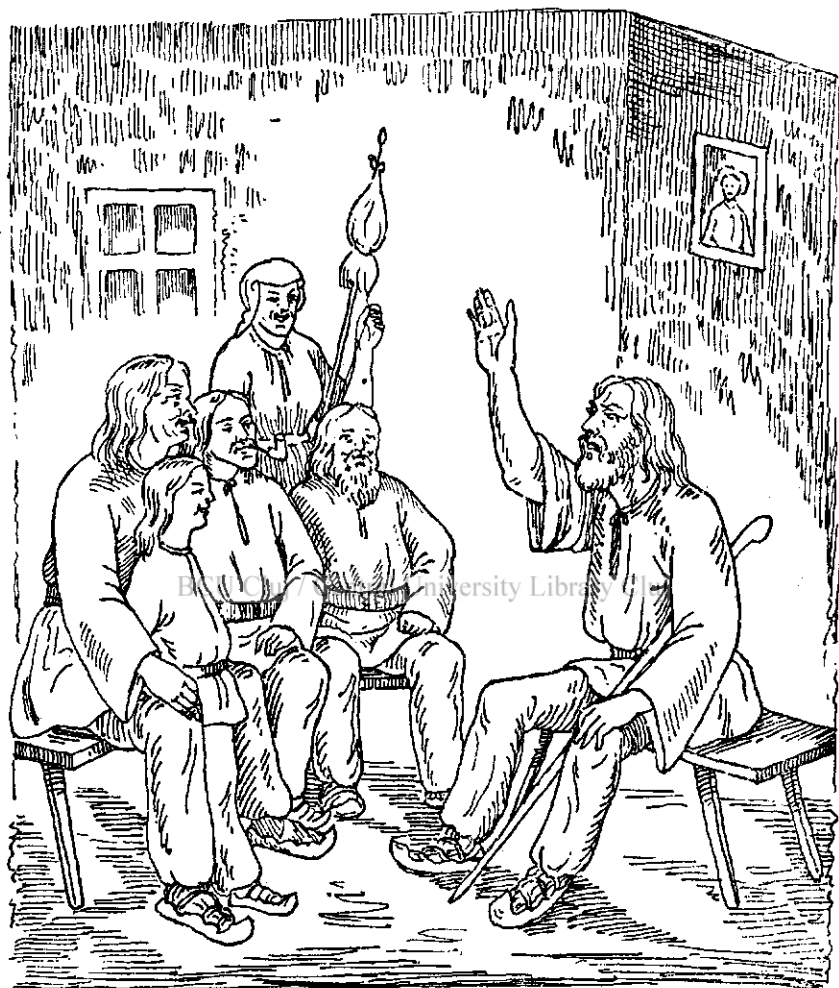
Noi, cești de pănura gr. or., decând avem congrese, atâtea legi constituționale ne-am fabricat, încât ai putea face din ele cel mai perfect absolutism. Și cum nu, când în diecesele năstre sufragane tôte legile constituționale se practicează după plăcerea archiereilor sufragani, în archidiecesă însă, fiind că archiepiscopul nu face nimica, fac archidiecesanii ce le place.

Stând așa lucrul, pentru-ce se nu ne vindem noi congresul Uniților, dacă aceștia ar voi se ni'l cumpere?! — Ce folos avem noi, spre pildă, de congresul din estan? Nu altul, decât, că am făcut deștul „Statutului organic“, care prescrie, că congresul, tot la trei ani, se se adune în 1 Octobree la Sibiiu, și că am pus crucerii adunați cu discul metropolitan în circulațiune, ca se nu se ruginească! Au dór merită tôte conclusele congresului nostru național bisericesc din estan un crucer ruginit? — Nu, pentru-că regulamentul despre tragerea pelei preste urechi a celor ce vreau se se facă protopopi n'are până atunci neci un sens practic pentru biserică, până-când nu se regulează totodată și sistemul, după care protopopii trag supușilor lor pelea preste urechi!

Care va se ȃică — cum ȃice Tribuna când n'ajunge cu vederea până-n virful nasului — unica lege adusă de congresul nostru din estan, adecă legea despre alegerea protopopilor, era cu totul superfluă, pentru-că, cu tótă legea, archiereii totuși vor trage pe cei aleși de protopopi pe sfóră, ear' aceștea, scăpând odată din ghiarăle archiereilor, vor sări în protopopiate, ca lupii-n stână!

Stan Pătitul.

Pe Vlad al lui Tóder Bolundul îl cunoșteți cu toții d'un prost, și omul prost, dacă'l mai chiamă și Vlad, e atât de perfect în prostie, încât, cu prostia lui poți pardosi stradele. Cea mai mare locomotivă a căilor ferate din lume, și dacă sbóră preste șine cu iuțala fulgerului, întâlnindu-se cu prostia lui Vlad al lui Tóder Bolundul, stă în loc, și tremură, ca calul înaintea unei cămile.

Nime în lume însă nu e atât de prost, ca se nu creadă, că alții-'s mai proști decât el. Ear' prostul, când îl apucă mintea, face minuni. Se ve povestesc cum Vlad prostul, feciorul lui Tóder Bolundul, a tras p'-un avocat înțelept pe sfóră.

Vlad prostul, cum știți cu toții, n'-avea de tóte celea. Era sărac ca șórecele silit d'ași face gaura-'n aer. Dar' cu tótă săracia lui avea datorii, ca un magnat de pe valea Someșului. Datoriile au pus pe Vlad prostul pe mâna advocaților, și cine ajunge odată pe mâna advocaților, acela nù mai are lipsă se-'și cumpere pepten. Vlad prostul cunoștea deja toba, ca calul țiganului biciul, și mai dăunădi îi ajunsese și casa pe sunetul tobei. Casa lui însă jumătate era proprietateă nevestei sale, care, nefiind nimenui datóre, în cazul vîndării casei, ar fi trebuit se primească jumătate din prețul vîndării / Central University Library Cluj

Casa s'a fost prețuit judecătorește la 400 fl., dar' pe partea lui Vlad prostul erau 700 fl. întabulați, și așa, ca toți creditorii se-'și capete banii, ar fi trebuit să se vîndă cu cel puțin 1400 fl., și ceva mai mult, pentru-că mai era o grămadă de spese procesuli.

Ce face Vlad prostul? Câteva septemâni înaintea vîndării cásii scrie la feciorul seu cel mai mare la București, ca se-'i trimită o epistolă de următorul cuprins:

Scumpilor mei părinți!

Aflând din scrisórea vóstră, că casa, în care eu m'-am născut, a ajuns la vîndare, și voi, ca mâne, o se ajungeți pe uliță, m'-am hotărît se o rescumpăr, cu ori-ce preț. Mie ajutându-'mi Dumneșeu la o stare bunicică, 'mi e acum ușor a ve ajuta. Rugați pe unchiul Tánase se cumpere casa pentru mine, și se dea pe ea până la 1500 fl.

Eu îndată ce-mi veți scrie, cu cât s-a cumpărat casa, ve trimit banii, ca s-o plătiți.

Primiți etc. . .

Vlăduț.

Primind epistola asta, Vlad prostul s-a dus la avocatul, care ceruse vânzarea cășii, și era cu 300 fl. pe urmă întabulat pe ea, și l-a rugat se aibă milă, și se nu-i vindă cesa. Dar' înzădar, advocații pörtă inima-n pungă. Așa Vlad prostul s-a reîntors dela avocat, fără nici o speranță catră acasă, epistola primită dela fiuso Vlăduț o a lăsat însă se cadă din multele hârtii, ce avea cu el, ca perdută, în cancelăria avocatului.

Avocatul, într'un târziu, află jos pe podine epistola trimisă lui Vlad prostul de fiuso din București, o cetește, și ia cuprinsul ei, cu multă bucurie, la cunoștință.

Vine ziua licitațiunei cășii. La licitațiune, între alții, se prezintă unchiul lui Vlăduț, Tănase, și avocatul. Se începe licitația, și prețul casii se urcă la 1401 fl. pe care'l oferise avocatul. Unchiul Tănase dă 1450 fl. ear' avocatul 1451 fl. Atunci unchiul Tănase și retrace vadiul și casa vrednică 400 fl. rămâne pe avocat.

La împărțirea prețului de vânzare, mama lui Vlăduț și-a primit partea ei liberă de datorii cu 725 fl. 50 cr., și-a cumpărat altă casă, i-a mai ramas și bani, ear' avocatul fluera, ca olarul când și-a restornat carul cu ólele.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Celibii voștrii, ca mâne, o papă cu băbacul soțе!

Pupăză: Pentru ce?

Colac: Bine soțе, n'ai cetit tu, că între obiectele de dezbaterе ale congresului nostru din estan a fost și admiterea preoților la a două căsătorie?

Pupăză: Ei, și ce au a face celibii noștrii cu deliberatele congreselor voștre?

Colac: Cum nu. Mă, dacă în congresele noastre se hotărăște odată, că preoții se pot însura și a două-óra, toți celibii, toți preoții voștri veduvi, și toate preotesele veduvite trec la noi!

Pupăză: De preoții veduvi și preotesele fără popi nu ȳic ba, dar' din celibii noștrii, până-ȳi cȳda cu porc nu faci slănină sau, cum ȳic Bănăȳenii, clisă gr. or. Celibilor, nu le este iertat a se ȳnsura odată, necum de mai multe-ori!

Colac: Mă, celibii voștru numai de aceea nu se ȳnsoră, ca se nu se gate femeile!

Pupăză: Și călugării voștrii nu se ȳnsoră, pentru-că-'s prea multe femei!

Colac: Călugării noștrii numai numără, ei sunt a cincea rȳtă la carul biserecii, până-când la voi biserica e a cincea rȳtă la carul celibilor. La noi călugării-'s ȳn de creștere, până-când la voi celibii se ȳnmulțesc, ca Ovreei ȳn Ungaria.

Pupăză: O fi, dar' se ști tu: Precum viitorul Ovreeilor e egal cu viitorul Ungariei, așa si viitorul biserecii e celibatul.

Colac: Ba se ști tu sȳte, ȳndată ce congresul nostru decide, că preoții se pot ȳnsura a dȳua-ȳră, voi rȳmâneȳi fără celibi: Toȳi pleacă cu tren separat cătră Sibiiu, cântând: „Sări baba ȳn grădină!”

Pupăză: Până-când Miron Romănul e la voi metropolit, preoții voștrii veduviȳi nu pupă a dȳua preoteasă!

Colac: Pentru-ce nu, dacă odată congresul decide?

Pupăză: Pentru dȳue lucruri, ȳntăiu, pentru-că congresul voștru din estan n'a decis'o, a dȳua, dacă congresele viitȳre o vor decide, tot nimica va rȳmănea. Câte lucruri n'au decis congresele vȳstre sub metropolia lui Miron, care s'au făcut — cum ȳice Diamandi Manole — mușama! — dar' eu me duc sȳte se'mi veȳ de treburi — adio!

Colac: Vedeăȳi-ai de treburi cu ochii din ceafă!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu ve mestecați în afacerile cotoциlor!

Femeile de ađi nu-și cunosc lungul nasului. Nasul femeilor moderne e deja atât de lung, încât ele se cred îndreptățite a 'și-l băga în tóte afacerile bărbaților. Câț!

Mai în tóte ڊilele omul cetește prin gazete, că aci americanele, aci englezele, aci franzesele, aci nemțóicele fac, care de care, mai mari pretensiuni de emancipațiune, sau egală îndreptățire ca bărbații, în tóte afacerile vieței publice, în artă, știință, negoț, miliție, parlament, etc. Câț!

Ambițiunea aceasta a femeilor moderne e în sine laudabilă. Pentru ce o femeă se nu pótă fi medic, avocat, jude, general, etc., întocma ca și bărbații. Câț!

Era un timp, în care, spre exemplu, moșitul se afla eschisiv în mânilor femeilor, și bărbații credeau, că lebedele aduc copii. — Ca avocat, o femeă frumoasă îți îmbată și curtea cu jurați din Cluj cu apă rece, și de judecarea redactorilor români pentru delictes de presă devine imposibilă. Un județ femeesc ar fi în constituția statelor moderne un nou non plus ultra al justiției, pentru-că știut este: Femea îți judecă pe dracul, și ți-l scóte și dator. — Apoi pentru general femea e ca născută: Ea comandază cu sprânceana. Parlamentul, pentru femeă, ar fi ceea-ce apa e pentru pește: Elementul de viață. Un parlament de femei ar fi întruparea vecinicieii, pentru-că femea, dedată fiind, a avea cuventul cel din urmă, parlamentele femeilor ar dura neintrerupt până la a dóua venire, ba încă și în momentul, în care arhanghelii, cu trimbițele lor, ar scula morții din morminte, spre a se presenta înaintea dreptului judecător, în parlamentele femeesti s'ar ađi atâtea voci, câte membre sunând: Me rog de cuvânt! Căț!

În arte, femea e neînvingibilă: Femea a încărunțit pe dracul. Căț!

Diplomația însuși, de genul femeesc fiind, Bismarck, prelângă o femeă, ar fi numai un cãrpaciu diplomatic. Arta tragerei pe sfóră, ceea-ce e sufletul diplomației, de femeă a fost inventată, și primul bărbat tras pe sfóră a fost stre-moșul Adam, când a mușcat din mărul cel pădureț. Căț!

Cu'n cuvânt, capacitatea femeii de a lua, alături cu bărbatul, parte activă la tóte afacerile publice și private din valea aceasta a plângerilor, nu se póte tăgădui. Și obiecțiunea, că femea are chiemarea naturală de a îngriji de copii, și economia căsiei, și nu-ı pentru afacerile victeii publice, e un „lari-fari“, sau pe românește „nați-o frântă, că ți-am dreso!“ Când s'ar întimpla, spre exemplu, ca

cocóna Sfecla se aivă un copil, eu sum sigură, că coconul Sfeclescu ar trebui se şedă cele 6 săptămâni în casă, şi cocone Sfecla ar merge în parlament. Eu cunosc destui bărbaţi, care, până-ce nevêsta lor se preumblă, sau cântă la clavir, ei leagănă. Chir Mutusflechiu mestecă-n răntaş până-ce nevêstă-sa cochetează cu căpitanul de preste uliţă, şi chir Brânzoiu, până-ce se scólă nevêstă-sa, el îi spală fustele, apoi pleacă la căncelărie. Femea harnică ştie totdeauna a întocmi lucrurile de așa, ca bărbatul se facă, ceea-ce a face e datorinţa ei. Cât!

Hărnicia femeii de a conlucra în rënd cu bărbatul nu se recunoşte de marii învăţaţi ai lumii pe un singur teren: Pe terenul bisericesc. Aici susţin marii învăţaţi principiul: „Mulier taceat în eclesia“, sau pe româneşte: „În biserică, muerea se'şi ţie pupăza!“ Cât!

Care va se dică — cum dice Tribuna când 'i se încurcă itele logiceii — muerea nu pôte fi popă! Şi asta o încuviinţez şi eu, pentru-că, ce s'ar alege de popa, care neci în biserică n'ar mai fi sigur de preoteasă? Care dintre popii cei uniţi n'ar rămânea celibe, când ar şti, că muerilor li se conced în biserică asemenea drepturi, ca şi afară de biserică?! De ce folos ar mai fi călugării, când ar fi avisăţi a sta în biserică pe o asemenea treaptă hierarchică cu femeile? — Cât!

Din alt punct de vedere, eu chiar în înteresul biserecii aş admite la noi Românii influinţa activă a femeii şi-n biserică. Asta din motivul, pentru-că, când spre exemplu, la Uniţi, femeile ar fi admise la rangul de canonic, sau celibe, canonicii şi celibii n'ar mai avea lipsă de ţitóre, ear' când în congresul naţional bisericesc gr. or., s'ar alege numai femei de deputaţi, metropolitul Miron sigur nu s'ar mai plânge de curentul inamic biserecii!

Miţuluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Țiaristica ovrească din Budapesta e doica șovenismului maghiar!

* * *

Celce vrea se se bucure în Ungaria de libertatea cuventului, face bine, dacă se naște mut!

* * *

Omul beat e cea mai vie dovadă despre proveniența sa dela măimuță, pentru-că, voind a merge cât mai sigur, își face și din mâni picioare!

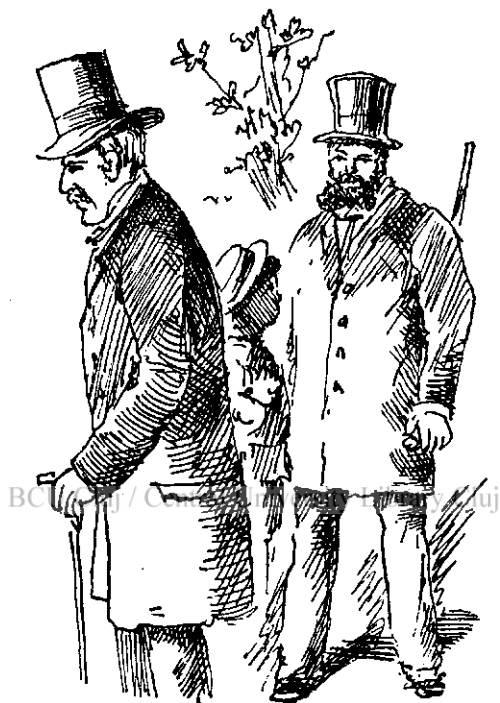
* * *

Popa fără crâsnic își scapără însuși în cădelniță!

* * *

Fata flămândă pețitori visează!

Întrebare copilărească.

Copilul: Tată, de ce e domnul Cornea totdeauna așa trist?

Tata: A avut odată o mare nenorocire, și d'atunci omul acela nu mai râde nici odată!

Copilul: Da ce face el, când îl gâdili?

Înaintea judecării.

Județul: Mare cutezare din partea dumnilale se spargi ȕiua la ameađi uși'e ómenilor, și se furi!

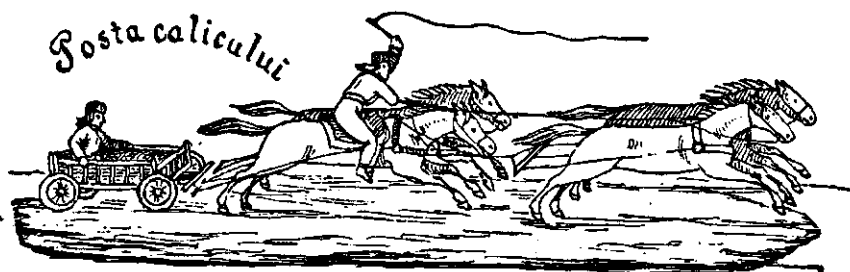
Inculpatul: Acuma's doi ani 'mi-ai băgat vina pentru-că am spart nóptea. ȕiua se nu sparg, nóptea se nu sparg, da când?

Cânie negustorească.

Țareanca: Ce, pânză d'o ie costă la dumneata 5 fl.? — Bine domnule, dumneata ai publicat prin gazete, că vinți cu jumetate mai ieftin decât alții!

Negustorul: Dacă și dumneata cumperi numai jumetate, o capeți mai ieftin!

D-lor învățători din protopopiatul Ciacovei: Cu plăcere desmint atacul sevîrșit în Nr. 10 asupra colegului dumneavóstră, domnul Țapu. Pesevenchiul corespondinței, pe basa căreia domnul Țapu a fost atacat, e adjuncul notarial Corneliu Stoilă. Corespondința originală o am transpus domnului Țapu.

Regret atacul nemeritat, dar' spuneți-mi, de unde puteam eu ști, că adjuncul notarial C. Stoilă, de aceea pórtă mânuși, ca se nu'i se observe mánile pátate? Secaiar condeul, cu care 'mi-a scris, pánă-n cot!

Celor 3 abonenți: Norocul, că sunteți trei, și tóte lucrurile bune trei fiind, nu știu pe care se ve dau dracului. Diceți, că ați primit numai 3, 5 și 6 numeri, și numai pe acestea voiți a-i plăti. Administrațiunea mea, din contra, va espedat toți numerii regulat. Pentru ce n'ați reclamat?

Atáta se știți, că, ori plătiți numerii primiți ori ba, eu tot calic remân, dar' dumneavóstră, cu ceea-ce me prescurtați, încă n'o se scóteți pe Rothschild din țîtini! Apoi unde dracu remâne omenia?!

Nou abonamânt,

cu vechiul preț, deschidem la Calicul anului 1889. Cine are poftă de rîs, și 3 fl. în pozonar, ție-și pofta, trimită-ne cei 3 fl. și noi garantăm un rîs cu hohot în prima fie-cărei luni.

Dascălii românești, fără deosebire de răbdări confesionale, și alți calici, primesc Calicul cu prețuri reduse, dacă, pentru atare favor, se adresează la redacțiunea noastră.

Cine n'are 5 cr. ca se ne pótă trimită abonamântul cu asemnat postul prin postă, ni-'l póte aduce și în persónă, călătorind prelângă calea ferată pe jos până la Sibiu, la:

Administrațiunea Calicului.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calendar pe deasupra, ca fuiorul popii!

Abonenții, care ne trimit în decursul acestei luni întreg abonamântul de trei floreni, primesc „Calendarul Calicului pe anul 1889“ gratis, trimis franco.

Administrațiunea Calicului.